

„In vitrinele librărilor“. La 12 orizontal figurează următoarea definiție : „... tiranul Padovei», piesă de Al. Kirîțescu“. E frumos din partea lui I. Caraiman — autorul „încrucșării“ — că face tot posibilul pentru a îmbogăți tezaurul literaturii noastre dramatice. E urît însă că atribuie valorosului dramaturg român o piesă care aparține de fapt lui... Victor Hugo : *Angelo, tiranul Padovei*.

I. Caraiman a adulmecat și a prins „ceva“ din vînt : Al. Kirîțescu are, într-adevăr, o trilogie a Renașterii (*Borgia, Nunta din Perugia, Michelangelo*), dar fără... Padova.

Și încă ceva : Angelo se scrie cu un singur *l* și *o*, nu Angello sau Angeloo, cum reiese din „încrucșatura“ lui Caraiman.

GOSPODARI ȘI ACARETURI

Se știe, Teatrul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași are unul din cele mai frumoase edificii din țară. Anul trecut i s-a terminat renovarea — pe dinăuntru și pe dinafară — cu rezultate optime. Ce păcat însă că gospodarii au o casă frumoasă, dar nu s-au gîndit — ori dacă s-au gîndit nu le-au făcut — și la... acareturi. Frumoasa și bine utilată scenă a Iașului nu are magazie de decoruri. Aceasta înseamnă în primul rînd o simțitoare reducere a spectacolelor de repertoriu permanent ; în al doilea rînd, conservarea în condiții cu totul necorespunzătoare a decorurilor existente ; în al treilea rînd, înseamnă că... așa ceva nu se poate.

Spectacole încă viabile și-au întrerupt existența, fiindcă — din lipsă de magazie

— decorurile au trebuit să fie desfăcute : e cazul cu *Intrigă și iubire*. Altele — ca *O scrisoare pierdută, Coana Chirița, Mutter Courage, Nota zero la purtare* etc. — nu se pot programa cu regularitatea firească, tot fiindcă decorurile depozitate aiurea sînt greu de adunat. Întreaga scenografie a spectacolelor *Surorile Boga* și *Anii negri* stă — pare-se — mai la îndemînă : zace în spatele teatrului, vag ferită de ploii și de ninsori printr-o prelată, care e mult mai strîmtă decît volumul și suprafața de acoperit. Mobilierul de stil (autentic) e răs-pîndit prin birouri, grosul fiind îngrămădit la direcție.

Am aflat că forurile locale au aprobat fondul necesar construirii unei magazii (fie subterană, în imediată legătură cu scena, fie ca o clădire separată). E timpul ca acest fond să dobîndească de urgență forma și conținutul unei magazii spațioase și salubre, la nivelul instituției. (Sau al instituțiilor, întrucît edificiul e folosit și de Opera de Stat. Cu aceasta din urmă s-ar putea repeta același raționament de mai sus.)

S. G.

Rectificare

În numărul 12 al revistei „Teatrul“, în articolul *Cerînțe la o nouă etapă a teatrului nostru*, din cauza unei ordonări insuficient de atente a materialului i s-a atribuit criticului Valentin Silvestru o opinie care nu-i aparține, în legătură cu funcția regizorului animator. Rezervele revistei față de această opinie nu-l privesc așadar pe Valentin Silvestru.

